

Primul motiv este întemeiat pe interpretarea eronată de către Tribunal a articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽¹⁾. Comisia nu ar fi permis comitetului să examineze, în termenele stabilite, toate elementele necesare, inclusiv rata restituirilor, pentru a-și da avizul cu privire la proiectul de regulament.

Al doilea motiv este întemeiat pe interpretarea eronată a articolului 164 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”)⁽²⁾. Recurenta invocă în special că Tribunalul a calificat în mod eronat drept „*instrument agricol periodic*” Regulamentul de punere în aplicare nr. 689/2013.

Al treilea motiv este întemeiat pe lipsa justificării sau pe insuficiența motivării Regulamentului de punere în aplicare nr. 689/2013 și privește în special calificarea drept „regulament standard” și motivarea stabilirii la „zero” a ratei restituirilor. În plus, modul de determinare a ratelor restituirilor nu ar face obiectul controlului jurisdicțional. Motivarea hotărârii atacate care privește scăderea progresivă a ratelor restituirilor ar fi contradictorie.

Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea legii sau pe eroarea vădită de apreciere, întrucât Tribunalul nu a interpretat în mod corect criteriile articolului 164 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1234/2007. Astfel, Tribunalul ar fi validat, pentru anumite criterii, luarea în considerare discreționară și fără motivare de către Comisie a perioadei de referință 2009-2013, și anume o perioadă extrem de lungă și de veche, în locul anului 2013, astfel cum ar impune dispozițiile pertinente și în special articolul 164 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 1234/2007. Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare vădită de apreciere considerând în special că diferențele de preț ale cărnii de pasăre din Brazilia nu ar determina necesitatea restituirilor la export pentru a asigura echilibrul pieței Uniunii a cărnii de pasăre, precum și o dezvoltare naturală în ceea ce privește prețul și schimburile comerciale. În sfârșit, Tribunalul a recunoscut că Comisia săvârșise o eroare invocând în fața acestuia argumente diferite de cele prezentate în fața Comitetului de gestionare.

⁽¹⁾ JO L 196, p. 13.

⁽²⁾ JO L 55, p. 13.

⁽³⁾ JO L 299, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grecia) la 1 aprilie 2016 – Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Cauza C-184/16)

(2016/C 211/43)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grecia)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ovidiu-Mihaita Petrea

Pârât: Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 27 și 32 din Directiva 2004/38/CE coroborate cu articolele 45 TFUE și 49 TFUE și având în vedere autonomia procedurală a statelor membre, precum și principiile încrederii legitime și bunei administrări, trebuie interpretate în sensul că impun – sau în sensul că permit – revocarea certificatului de înregistrare în calitate de cetățean al Uniunii Europene eliberat anterior, în temeiul articolului 8 alineatul 1 din Decretul prezidențial nr. 106/2007, unui resortisant al unui alt stat membru și adoptarea împotriva acestuia a unei măsuri de returnare de pe teritoriul statului gazdă, în cazul în care resortisantul respectiv, deși este înscris pe lista națională a străinilor indezirabili cu măsura interdicției de intrare pentru motive de ordine publică și de siguranță publică, a intrat din nou pe teritoriul statului membru în discuție, unde a inițiat o activitate economică fără a solicita ridicarea interdicției de intrare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 32 din Directiva 2004/38, considerând că aceasta din urmă (interdicția de intrare) este un motiv de ordine publică autonom care justifică revocarea certificatului de înregistrare al unui resortisant al unui stat membru?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, situația de fapt menționată poate fi asimilată unei șederi ilegale a cetățeanului Uniunii Europene pe teritoriul statului gazdă, astfel încât să permită adoptarea, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE, a unei decizii de returnare de către organul competent să revoce certificatul de înregistrare în calitate de cetățean al Uniunii, și aceasta deși, pe de o parte, certificatul de înregistrare nu constituie, după cum se admite în mod obișnuit, un permis de ședere legală în țară și, pe de altă parte, Directiva 2008/115 se aplică *ratione personae* numai resortisanților țărilor terțe?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la aceeași întrebare, revocarea pentru motive de ordine publică sau de siguranță publică a certificatului de înregistrare al unui resortisant al altui stat membru, certificat care nu constituie un permis de ședere legală în țară, și adoptarea împotriva resortisantului respectiv a unei măsuri de returnare – dispuse în același timp de către autoritățile naționale competente în exercitarea autonomiei procedurale a statului membru gazdă – pot fi considerate, potrivit unei interpretări corecte a dreptului, un act administrativ unic de expulzare administrativă în sensul articolelor 27 și 28 din Directiva 2004/38, supus controlului jurisdicțional în condițiile prevăzute de aceste din urmă dispoziții, care stabilesc o singură modalitate, dacă este cazul, de îndepărtare administrativă a cetățenilor Uniunii Europene de pe teritoriul statului membru gazdă?
- 4) Atât în cazul unui răspuns afirmativ, cât și în cazul unui răspuns negativ la prima și la a doua întrebare, contravine principiului efectivității o practică jurisprudențială națională care constă în a interzice autorităților administrative și, în consecință, instanțelor competente implicate să verifice, în contextul revocării certificatului de înregistrare în calitate de cetățean al Uniunii Europene sau al adoptării măsurii de îndepărtare de pe teritoriul statului membru gazdă ca urmare a faptului că împotriva resortisantului unui alt stat membru se aplică o măsură privind interdicția de intrare pe teritoriul statului membru (mai întâi) menționat, dacă, la momentul adoptării deciziei privind interdicția de intrare, au fost respectate garanțiile procedurale prevăzute la articolele 30 și 31 din Directiva 2004/38?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, din articolul 32 din Directiva 2004/38 decurge obligația autorităților administrative competente din statul membru de a notifica în orice caz resortisantului în cauză al unui alt stat membru decizia de îndepărtare, într-o limbă pe care o înțelege, pentru ca respectivul resortisant să își poată exercita în mod eficient drepturile procedurale pe care le are în temeiul dispozițiilor directivei menționate mai sus, chiar dacă nu a formulat o solicitare în acest sens?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 4 aprilie 2016 –
Boguslaw Zaniwicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten**

(Cauza C-189/16)

(2016/C 211/44)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Boguslaw Zaniwicz-Dybeck

Pârâtă: Pensionsmyndigheten

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 47 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie să fie interpretate în sensul că perioadele de asigurare realizate în alt stat membru pot să primească, la calcularea pensiei garantate suedeze, o valoare pentru pensie care corespunde valorii medii a perioadelor realizate în Suedia atunci când autoritatea competentă efectuează un calcul proporțional potrivit articolului 46 alineatul (2) din regulamentul respectiv?